

کیفیت زندگی در زنان سالمند عضو کانون روزانه جهاندیدگان شهر شیراز ۱۳۸۶

(مقاله پژوهشی)

محمد رفیع بذرافشان^۱، دکتر محمد علی حسینی^۲، دکتر مهدی رهگنر^۳، دکتر باقر سادات مدادح^۴

چکیده:

هدف: پیر شدن یک تجربه شخصی و اجتماعی است. این تجربیات می‌توانند برای عده‌ای خوشحال کننده و برای عده‌ای دیگر غم انگیز و ملالت بار باشد. جهت تصمیم‌گیری و برنامه ریزی مشکلات این گروه، درنتیجه یهود کیفیت زندگی سالمندان باید شناخت دقیقی از مشکلات آنها داشته باشیم.

روش بررسی: این مطالعه به روش مقطعی و توصیفی - تحلیلی در کانون جهاندیدگان شهر شیراز در سال ۱۳۸۶ انجام شده است. جامعه مورد پژوهش در این تحقیق ۴۰۰ زن سالمند ۷۹ - ۶۰ سال بود که از این تعداد ۲۲۲ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه کیفیت زندگی لپیاد با دو بخش کیفیت زندگی اصلی و کیفیت زندگی تسهیل کننده استفاده شد. داده‌ها با آزمونهای آنالیز واریانس یک طرفه، تی تست و ضریب همبستگی پیرسون در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میانگین کیفیت زندگی (در هر دو بخش و در کل) با وضعیت تاہل می‌باشد ($p < 0.05$). به طوری که کیفیت زندگی زنان سالمند در کل در افراد ازدواج نکرده از وضعیت بهتری نسبت به سایرین برخوردار بود و کیفیت زندگی در سالمندان متار که کرده یا طلاق گرفته و بیوه از کمترین سطح برخوردار بود. بین هر دو بخش کیفیت زندگی همچنین کیفیت زندگی در کل با سطح تحصیلات رابطه وجود داشت هرچند تنها در بخش کیفیت زندگی اصلی رابطه معنی داری مشاهده گردید ($p = 0.047$). بین کیفیت زندگی (کیفیت زندگی اصلی و در کل) با سن زنان سالمند رابطه معنی داری یافت شد ($p < 0.05$). به طوری که با افزایش سن میانگین کیفیت زندگی کاهش می‌یافتد. همچنین بین کیفیت زندگی (هر دو بخش کیفیت زندگی و در کل) با میزان درآمد زنان سالمند رابطه معنی داری و مستقیم یافت شد ($p < 0.05$). بین میانگین کیفیت زندگی (در هر دو بعد و در کل) وابلاطی به بیماریهای مزمن نیز تفاوت معنی داری مشاهده گردید ($p < 0.05$).

نتیجه گیری: یافته‌های حاصل از این پژوهش بیانگر تاثیر برخی فاکتورها مانند بیماریها، سطح تحصیلات وضعیت تاہل، سن، درآمد و شغل بر کیفیت زندگی زنان سالمند می‌باشد بنابراین استراتژیها باید در جهت متغیرهای مذکور برای طراحی و حل مشکلات فعلی و آینده سالمندان هدایت گردد.

کلید واژه‌ها: سالمندی، کیفیت زندگی

که در آسیا از ۳/۹ درصد به ۶/۱۸ درصد، در اروپای شرقی از ۱۷/۷ درصد به ۲۵/۲ درصد، در فرانسه از ۲۰/۹ درصد به ۳۷/۶ درصد، در آلمان از ۲۲/۳ درصد به ۴۱/۶ درصد، در ژاپن از ۱۶/۲ درصد به ۳۷ درصد و در ایران از ۵/۶ درصد به ۱۷/۵ درصد بررسد. مقایسه این آمار نشان می‌دهد که روند

وزیرینا (۱۳۷۸) توزیع سالمندی را مولفه عمدی ای برای شناخت عوامل خطر و مشکلات سالمندان می‌داند و طبق آمار انتظار می‌رود جمعیت سالمندان جهان در طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۲۰۳۰ میلادی از رقم ۹ درصد به ۱۶ درصد بررسد

مقدمه:

۱- عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، داشتکاره پرسنلی حضرت ذیتب (س) لار. تلفن: ۰۹۱۷۳۸۲۱۹۵۹

E-mail: seeder7007@gmail.com

۲- دانشجوی دکترای مدیدیت، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی.

۳- دکترای آمار زیستی، گروه آمار و کامپیوتر، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی.

۴- دکترای پرسنلی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی.

افزایش داده اند ، امروزه نیاز بیشتری جهت ارزیابی کیفیت زندگی که ناشی از افزایش طول زمان بقاء بوده است وجود دارد . عوارض جانبی مرتبط با بعضی از اقدامات درمانی و قربانی نمودن بسیاری از موارد جهت افزایش طول عمر ، نیاز توجه به بقاء فرد و کیفیت زندگی او ، هر دو را مورد تأکید قرار داده است (۹). بطوری که امروزه اندازه گیری کیفیت زندگی در بین مطالعات جدید از پر طرفدار ترین پژوهشها می باشد (۱۰). در این رابطه مدارک موجود نشان می دهد که در طول ۲۰ سال گذشته فقط ۳۰۰ عنوان در رابطه با کیفیت زندگی منتشر شده بود ، در حالی که امروزه مقالات منتشر شده در مورد کیفیت زندگی ۱۰ برابر و مقالات مربوط به کاربرد آن در پژوهشی دو برابر افزایش یافته است (۱۱) بنابراین بررسی ارتقاء کیفیت زندگی سالمندان امری ضروری است و آن وظیفه تک نک مسئولین و سیاستگذاران است که با برنامه هایی مفید و متنوع به فکر برآورده نمودن نیازهای جسمی ، روانی و اجتماعی آنان بوده و با این روش موجب سلامتی آنان شده و کیفیت زندگی آنها را بالا ببرند . در این راه بررسی وضعیت نیازهای روانی سالمندان و همچنین کیفیت زندگی آنان می تواند راه را برای ارائه هر چه بهتر روشهای ارتقاء کیفیت زندگی هموار سازد (۱۲). به عبارت دیگر می توان با استفاده از ارزیابی کیفیت زندگی به شناخت بعد مختلف مسائل و چالشها سالمندان دست یافت تا بر اساس یافته های آن جهت ارتقاء سطح کیفی زندگی سالمندان گامهای موثری برداشت . در این راستا پژوهشگران بر آن شدند تا تحقیقی تحت عنوان بررسی کیفیت زندگی در زنان سالمند عضو کانون روزانه جهاندیدگان شهر شیراز ۱۳۸۶ انجام دهند.

روش بررسی:

این پژوهش به صورت مقطعی و توصیفی - تحلیلی در سال ۱۳۸۶ کیفیت زندگی سالمندان را با استفاده از پرسشنامه کیفیت زندگی سالمندان لیپاد مورد ارزیابی قرار داده است . پس از کسب اجازه ، همچنین جلب رضایت مسویین کانون جهاندیدگان برای انجام پژوهش با توجه به لیست موجود از سالمندان عضو کانون جهاندیدگان (حدود ۳۶۰۰ نفر) کل سالمندان ۶۰ سال و بالای ۶۰ سال مشخص شدند که بالغ بر ۳۰۰۰ نفر بودند . سپس از بین کلیه سالمندان ، زنان ۶۰ سال و بالای ۶۰ سال با توجه به دارا بودن دو مولفه همکاری بهتر با فرآیند تحقیق و اینکه اکثریت اعضای کانون را زنان تشکیل می دادند (بالغ به ۹۰٪ از اعضای کانون) مشخص گردیدند که حدود ۲۷۰۰ نفر بودند . با توجه به اینکه انحراف معیار

پیری در آسیا و در ایران به مراتب سریعتر از کشورهای ذکر شده می باشند (۱) . در بررسی این تحول عظیم آنچه بیشتر موجب نگرانی است آن است که اکثریت سالخوردهای از نظر اقتصادی افراد غیر سازنده و مصرف کننده ، از نظر اجتماعی تنها و منزوی و از نظر سلامت و بهداشت در معرض خطر ابتلا به بیماریهای مزمن و معلولیت ها و ناتوانی های ناشی از آن هستند (۲) . تداوم افزایش سریع جمعیت سالمندان جامعه که دچار بیماریهای مزمن هستند و برای انجام فعالیت وابسته به کمک هستند ، نقش عمده ای در بحران فعلی مراقبت از سلامتی دارد و به طور قطعی بر اولویتها و روش اجرایی پژوهشی در آینده نزدیک اثر خواهد گذاشت (۳) . در این رابطه باید افزود هرچند افزایش درصدی افراد سالمند سابقه چند دهه ای در کشورهای پیشرفته دارد ، برای کشورهای منطقه مدیترانه شرقی پدیده ای تازه است و این در حالی است که چالشها اصلی و عمده بهداشت در قرن بیست و یکم زندگی با کیفیت برتر است (۴) . بنابراین با توجه به روند رو به رشد جمعیت سالمندان در حال حاضر کیفیت زندگی یکی از نگرانی های عمده سیاستمداران ، دانشمندان و متخصصین بهداشت عمومی است و از آن بعنوان شاخصی برای اندازه گیری وضعیت سلامت در تحقیقات بهداشت عمومی و پژوهشی شناخته شده و بکار می رود (۵) . در این راستا همه کشورها آرزو دارند که امید به زندگی افراد خود را طولانی کنند و در تحقق این امر نیز تا اندازه ای موفق شده اند ولی از سوی دیگر تلاش چندانی نمی کنند تا کیفیت زندگی جمعیت روز افزون سالخوردهای را در حد مطلوبی حفظ کنند (۶) . افزایش بازز در امید به زندگی در هنگام تولد از ۶۷/۷ سال در سال ۱۹۹۰ میلادی به ۷۴/۷ سال در سال ۲۰۲۰ میلادی نگرانی را نسبت به حفظ کیفیت زندگی بالا در بین سالمندان افزایش داده است (۷) . و از آنجا که افزایش قابل توجه درصد سالمندان جامعه پیامدهای اقتصادی مهمی برای سیستم مراقبت از سلامتی دارد (۳) افزایش بازده زندگی و بهبود کیفیت زندگی و به طور کل احساس خوب داشتن از اهداف اولیه سازمان بهداشتی و از شعارات پرسنل بهداشتی^۱ در سال ۲۰۱۰ می باشد (۸) . در حال حاضر کیفیت زندگی یکی از نگرانی های عمده سیاستمداران ، دانشمندان و متخصصین بهداشت عمومی و پژوهشی شناخته شده و بکار می رود (۵) در این رابطه باید افزود اگر چه درمانهای طبی جدید با موفقیت طول عمر را

^۱ - healthy people

(بهترین حالت) می باشد. جهت کسب روایی ابزار تحقیق متن فارسی کیفیت زندگی لپاید که قبل از توسط محققین در داخل کشور ترجمه شده همراه با بیان اهداف تحقیق در اختیار ۱۰ نفر از استادی دانشگاه‌های علوم پزشکی بوده و نیز در امر پژوهش خبره بودند. اعتبار پرسشنامه مذکور مورد تایید قرار گرفت و اصلاحات لازم بعمل آمد. برای ارزیابی پایابی ابزار کیفیت زندگی تعديل شده سالمندان لپاید از روش‌های الف) همسانی درونی و ب) روش آزمون مجدد استفاده گردید. در این تحقیق پرسشنامه مذکور در مورد ۲۰ نفر از سالمندان بکار گرفته شد. پرسشنامه پس از دو هفته مجدد در مورد همان افراد بکار گرفته شد و اطلاعات حاصله با هم مقایسه شدند و در نهایت پایابی ابزار با آلفای کرونباخ ۰.۹۴٪ و ضریب همبستگی ۰.۹۵٪ تایید گردید. مطالعه حاضر قبل از انجام توسط کمیته اخلاقی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و بهزیستی کل استان فارس تایید شد و رضایت آگاهانه از کلیه افراد شرکت کننده اخذ شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS ۱۱.۵ و آزمونهای تی تست و آنالیز واریانس یک طرفه و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد.

یافته‌ها:

پس از تجزیه و تحلیل مشخص شد که در مجموع میانگین و انحراف معیار سنی آزمودنیها $65/68 \pm 4/76$ می باشد. ۵۲/۵۰ درصد آزمودنیها در مجموع متاهل، ۳۸ درصد بیوه، ۹/۵ درصد مطلقه بودند. از نظر وضعیت تحصیلی در مجموع ۱۸/۸۰ درصد آزمودنیها بی سواد، ۱۹/۷۰ درصد دارای تحصیلات ابتدائی، ۳۷ درصد سیکل، ۲۰/۴۰ درصد دیپلم و ۴/۱۰ درصد دارای تحصیلات دانشگاهی بودند. از نظر شغل قبلی در مجموع ۳۰/۱۷ درصد بازنشسته و ۶۹/۸۳ درصد خانه دار بودند. از نظر میزان درآمد میانگین و انحراف معیار میزان درآمد آزمودنیها $563119/3 \pm 211120.7$ بود. از میان بیماریهای مزمن موجود در مجموع ۳۶/۴۴ درصد آزمودنیها دارای مشکلات قلبی - عروقی، ۴۱/۳۳ درصد دارای مشکلات اسکلتی عضلانی و ۲۲/۲۳ درصد دارای سایر مشکلات بودند.

در جدول شماره (۱) ارتباط بین کیفیت زندگی و وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و وجود بیماریهای مزمن با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس نتایج بدست آمده بین هر دو بخش کیفیت زندگی (اصلی و تسهیل کننده) و وضعیت تأهل رابطه معنی داری

کیفیت زندگی در پیش مطالعه ۱۲/۷۵ بدست آمد ، با اطمینان ۹۵٪ و با توان ۸۰٪ تعداد نمونه ۲۰۶ نفر محاسبه گردید. بدليل احتمال انصراف از همکاری ۱۰٪ به حجم نمونه اضافه شد. در نتیجه حجم نمونه ۲۳۲ نفر تعیین گردید. این تعداد از طریق جدول اعداد تصادفی از بین کل سالمندان واجد شرایط ورود به مطالعه انتخاب گردید. پس از گرفتن رضایت آگاهانه از واحدهای مورد پژوهش، در ابتدا مشخصات فردی واحدهای مورد پژوهش توسط پرسشنامه اطلاعات دموگرافیکی مشتمل بر سن، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات، شغل، درآمد ماهیانه، وجود بیماریهای مزمن جمع آوری شد و سپس میزان کیفیت زندگی آنها توسط پرسشنامه سنجش کیفیت زندگی سالمندان لپاید اندازه گیری شد. پرسشنامه کیفیت زندگی لپاید در سال ۱۹۹۸ توسط دی لیو و همکاران ساخته شد. این پرسشنامه بوسیله مصاحبه با افراد سالمند اجراء شده و قابل کاربرد برای سالمندان موجود در جامعه می باشد. پرسشنامه لپاید از جمله ابزارهای غربالگری عملی- جامع و هزینه اثر بخش برای سالمندان است که برای ارزیابی نیازهای کلی بهداشتی سالمندان بکار می رود. این پرسشنامه به دو بخش کیفیت زندگی اصلی لپاید که حاوی ۳۱ سوال و کیفیت زندگی تسهیل کننده لپاید که حاوی ۲۱ سوال است قابل تقسیم می باشد. بخش اصلی پرسشنامه کیفیت زندگی لپاید کیفیت زندگی سالمند را در ۷ بعد عملکرد جسمی (۵ سوال)، مراقبت از خود (۶ سوال)، افسردگی و اضطراب (۴ سوال)، عملکرد ذهنی (۵ سوال)، عملکرد اجتماعی (۳ سوال)، عملکرد جنسی (۲ سوال) و رضایت از زندگی (۶ سوال) بررسی می کند. این بخش پرسشنامه بصورت لیکرت طراحی شده است و هر پرسش دارای چهار گزینه می باشد که از صفر (بدترین حالت) تا سه (بهترین حالت) امتیاز بندی شده و در مجموع ۳۱ سوال می باشد که دارای حداقل صفر امتیاز و حداقل ۹۳ امتیاز می باشد. بخش کیفیت زندگی تسهیل کننده، کیفیت زندگی سالمندان را در ۵ بعد، اختلال شخصیتی درک شده (۶ سوال)، معیار عصبانیت (۴ سوال)، معیار مطلوبیت اجتماعی (۳ سوال)، عزت نفس (۳ سوال) و اعتقاد به خداوند (۵ سوال) بررسی می کند. پرسشهای این دو بخش دارای دو پاسخ بلی و خیر می باشد که از صفر (بدترین حالت) تا ۱ (بهترین حالت) امتیاز بندی شده است و در مجموع ۲۱ سوال بوده که دارای حداقل صفر و حداقل ۲۱ امتیاز می باشد. پرسشنامه کیفیت زندگی کل لپاید درای ۵۲ سوال می باشد که دارای حداقل نمره صفر (بدترین حالت) و حداقل ۱۱۴

همچنین سطح تحصیلات و کیفیت زندگی در کل رابطه معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$) بطوریکه در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی تسهیل کننده نیز تنها در بعد عزت نفس رابطه معنی داری مشاهده گردید ($p = 0.015$). همچنین در بررسی به عمل آمده در مورد وجود ارتباط بین بخش های کیفیت زندگی و وجود بیماریهای مزمن ارتباط معنی داری بین بخش های کیفیت زندگی (اصلی و تسهیل کننده) همچنین کیفیت زندگی در کل و وجود بیماریهای مزمن مشاهده شد ($p = 0.000$) بطوریکه در بررسی وجود رابطه بین ابعاد مختلف کیفیت زندگی و وجود بیماریهای مزمن در ابعاد عملکرد جسمی ($p = 0.007$), بعد مراقبت از خود ($p = 0.04$), بعد رضایت از زندگی ($p = 0.15$) و بعد عزت نفس ($p = 0.11$) رابطه معنی داری مشاهده گردید. (جدول شماره ۱)

وجود داشت ($P < 0.05$). همچنین بین کیفیت زندگی در کل و وضعیت تاہل نیز رابطه معنی داری وجود داشت ($P = 0.002$) بطوریکه در بررسی وجود رابطه بین ابعاد مختلف کیفیت زندگی و وضعیت تاہل در ابعاد عملکرد جسمی ($p = 0.002$), بعد مراقبت از خود ($p = 0.005$), بعد افسردگی و اضطراب ($p = 0.009$) و بعد رضایت از زندگی ($p = 0.000$) رابطه معنی دار مشاهده گردید. ارتباط بین بخش های مختلف کیفیت زندگی و سطح تحصیلات نشان می دهد بین سطح تحصیلات و بخش کیفیت زندگی اصلی رابطه معنی وجود دارد ($P = 0.047$) بطوریکه در سطح تحصیلات در ابعاد مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، عملکرد اجتماعی و رضایت از زندگی رابطه معنی داری مشاهده گردید ($p < 0.05$) و در بررسی وجود ارتباط بین سطح تحصیلات و بخش کیفیت زندگی تسهیل کننده و

جدول شماره (۱) بررسی رابطه بین وضعیت تاہل، سطح تحصیلات، وجود بیماریهای مزمن و کیفیت زندگی زنان سالمند عضو کانون روزانه جهاندیدگان شهر شیراز ۱۳۸۶.

(P – value)			کیفیت زندگی			متغیرها
کل	تسهیل کننده	اصلی	کل	تسهیل کننده	اصلی	
$P < .05$	$P < .05$	$P < .05$	۸۲	۱۷	۶۵	مجرد (n=1)
			۷۴/۰۹	۱۵/۳۰	۵۸/۸۰	متاہل (۱۲۱)
			۶۷/۵۶	۱۵/۴۹	۵۲/۰۷	همسر فوت شده (n=۸۸)
			۶۵/۰۵	۱۳	۵۲/۰۵	متار که یامطلقه (n=۲۲)
$P > .05$	$P > .05$	$P < .05$	۶۵/۴۳	۱۴/۶۰	۵۰/۸۳	بیسواند (n=۴۲)
			۷۱/۶۵	۱۵/۶۷	۵۵/۹۸	ابتدائی (n=۴۶)
			۷۲	۱۵/۳۳	۵۶/۷۷	سیکل (n=۸۶)
			۷۲/۲۱	۱۵/۰۵	۵۷/۱۶	دیپلم (n=۵۸)
$P < .05$	$P < .05$	$P < .05$	۶۸/۷۶	۱۴/۸۶	۵۳/۹۰	قلبی فشار خون (n=۷۴)
			۶۹/۳۸	۱۵/۱۷	۵۴/۲۱	عضلانی اسکلتی (n=۲۶)
			۷۰/۴۰	۱۵/۴۴	۵۴/۹۶	سایر بیماریها (n=۳۷)

وجود دارد ($P=0.000$) اگر چه در بررسی ابعاد تنها بین بعد مطلوبیت اجتماعی و شغل رابطه معنی داری مشاهده گردید ($P=0.045$) جدول شماره (۲)

در بررسی وجود ارتباط بین شغل و بخش های کیفیت زندگی با آزمون تی در جدول شماره (۲) مشخص گردید بین بخش های کیفیت زندگی (اصلی و تسهیل کننده) و همچنین بین کیفیت زندگی در کل و شغل رابطه معنی داری

جدول شماره (۲): بررسی رابطه بین شغل و کیفیت زندگی زنان سالمند عضو کانون روزانه جهاندیدگان شهر شیراز ۱۳۸۶.

کل	تسهیل کننده	اصلی	کیفیت زندگی شغل
۷۱/۳۸	۱۵/۳۴	۵۶/۴۴	(n=۱۶۲)
۶۸/۵۰	۱۴/۷۴	۵۳/۷۶	(n=۷۰)
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	مقدار احتمال

(p>0.05). در بررسی وجود ارتباط بین درآمد و بخش های کیفیت زندگی (اصلی و تسهیل کننده) و همچنین بین درآمد و کیفیت زندگی در کل ارتباط معنی داری وجود داشت ($P=0.000$). بطوریکه در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی بین تمام ابعاد کیفیت زندگی اصلی (بجز بعد عملکرد جسمی و عملکرد ذهنی) و میزان درآمد رابطه معنی داری مشاهده شد ($p<0.05$) و مقدار این همبستگی به ترتیب برای ابعاد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، عملکرد اجتماعی و رضایت از زندگی به ترتیب $=0.379$ ، $=0.283$ ، $=0.301$ ، $=0.303$ و $=0.364$ بود و در بررسی مقدار همبستگی بین ابعاد مختلف کیفیت زندگی تسهیل کننده و میزان درآمد تنها در بعد عزت نفس ارتباط معنی داری مشاهده گردید ($P=0.000$).

در جدول شماره (۳) به بررسی وجود ارتباط بین بخش های کیفیت زندگی و دو متغیر سن و درآمد با آزمون همبستگی پیرسون پرداخته ایم. جدول حاکی از آن است بین متغیر سن و بخش های کیفیت زندگی اصلی و کیفیت زندگی در کل رابطه معنی داری مشاهده می شود ($P=0.000$) ولی بین بخش کیفیت زندگی تسهیل کننده و سن ارتباط آماری معنی داری مشاهده نمی شود ($P=0.097$). بطوریکه در بررسی وجود رابطه بین ابعاد مختلف کیفیت زندگی و سن در ابعاد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب و بعد عملکرد اجتماعی رابطه معنی داری مشاهده گردید ($P<0.05$) که مقدار این همبستگی به ترتیب برابر $=0.415$ ، $=0.405$ ، $=0.299$ و $=0.185$ بود و در سایر ابعاد ارتباط معنی داری مشاهده نگردید.

جدول شماره (۳): بررسی رابطه بین دو متغیر سن و میزان درآمد و کیفیت زندگی زنان سالمند عضو کانون روزانه جهاندیدگان شهر شیراز ۱۳۸۶.

کیفیت زندگی کل		کیفیت زندگی تسهیل شده		کیفیت زندگی اصلی		متغیر
درآمد	سن	درآمد	سن	درآمد	سن	
۰/۴۰۱	-۰/۳۹۵	۰/۱۵۳	-۰/۱۰۹	۰/۴۲۵	-۰/۴۳۱	ضریب همبستگی پیرسون
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۲۰	۰/۰۹۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	مقدار احتمال

بحث:

سایر یافته های این جدول حاکی از آن است که وجود بیماریهای مزمن (مانند بیماریهای قلبی - عروقی و اسکلتی - عضلانی) بر بخش های مختلف کیفیت زندگی و همچنین بر کیفیت زندگی در کل تاثیر گذار می باشد. بطوریکه در بررسی وجود رابطه بین ابعاد مختلف کیفیت زندگی با متغیر وجود بیماریهای مزمن در بعدهای عملکرد جسمی، بعد مراقبت از خود، بعد رضایت از زندگی و بعد عزت نفس رابطه معنی داری مشاهده گردید. تاثیر وجود بیماریهای مزمن در دوران سالمندی و کاهش میانگین کیفیت زندگی سالمندان به دلیل ناتوانائی های این دوران در مطالعات به کرات ثابت گردیده است.^(۱۴) برای مثال در تحقیقی که اورفیلا و همکاران^۱ (۲۰۰۶) در اسپانیا با هدف مقایسه کیفیت زندگی زنان و مردان سالمند انجام دادند یافته های محققین نشان داد که کیفیت زندگی مربوط به سلامت^۲ در زنان نسبت به مردان در وضعیت بدتری قرار دارد. محققین علت این اختلاف را به وجود ناتوانائی ها و بیماریهای مزمن در زنان نسبت دادند.^(۱۲) با توجه به جدول شماره (۲) میانگین کیفیت زندگی در هر دو بخش کیفیت زندگی اصلی و کیفیت زندگی تسهیل کننده و همچنین کیفیت زندگی در کل در زنان سالمند خانه دار بیشتر از زنان سالمند بازنشسته بوده است. پژوهشگر استنباط می کند احتمالاً بدلیل از دست دادن شغل در گروه زنان بازنشسته میانگین کیفیت زندگی آنها تنزل داشته است ($p=0.000$). در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی نیز تنها بین بعد مطلوبیت اجتماعی و شغل رابطه معنی داری مشاهده گردید. همانطور که از جدول شماره (۳) بر می آید بین سن و هر دو بخش کیفیت زندگی (اصلی و تسهیل کننده) و همچنین بین سن و کیفیت زندگی در کل رابطه معنی داری وجود دارد ($p=0.000$) به طوری که با افزایش سن میانگین کیفیت زندگی کاهش می یابد. بطوریکه در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی بین ابعاد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، در بعد عملکرد اجتماعی رابطه معنی دار و معکوسی با متغیر سن مشاهده گردید. در تایید این امر در مطالعه ای که آلبورکردی و همکاران^(۱۳) (۱۳۸۳) بر روی ۱۰۰ سالمند با هدف بررسی کیفیت زندگی زنان سالمند شاهین شهر اصفهان انجام دادند محققین همبستگی معنی داری و معکوسی بین سن و نمره کیفیت زندگی سالمندان گزارش کردند.^(۱۵)

^۱ - Orfila and et all,. (۲۰۰۶).

^۲ - health related quality of life

یافته های حاصل از جدول (۱) نشان می دهد میانگین کیفیت زندگی زنان سالمند در کل در افراد ازدواج نکرده از بالاترین سطح نسبت به سایر وضعیت های تا هل برخوردار است و میانگین کیفیت زندگی در سالمندان متارکه کرده یا طلاق گرفته و بیوه از کمترین سطح برخوردار است بطوریکه در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی در بین ابعاد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب و رضایت از زندگی با متغیر وضعیت تا هل از نظر آماری رابطه معنی داری مشاهده گردید. در تایید این امر در مطالعه ای که آهنگری (۱۳۸۶) به روی ۳۰۰ سالمند ۶۰ سال به بالا در فرهنگسرای سالمند شهر تهران انجام داد به نتایج مشابهی دست یافتند.^(۱۲) در تحقیق دیگری که توسط هوگ دورن و همکاران^(۲۰۰۶) بر روی ۱۶۴۹ سالمند ۵ ساله و بالاتر با هدف بررسی تاثیر وضعیت تا هل بر حفاظت از سالمندان در برابر فشارهای وارده بر سالمندان انجام دادند به این نتیجه رسیدند که هرچند میزان فشار وارده بر افراد متاهل کمتر از افراد مجرد می باشد اما افرادی متاهلی که مورد بی مهری قرار گرفته اند نسبت به افرادی که هرگز ازدواج نکرده اند فشار بیشتری را متحمل می شوند. همچنین یافته های این تحقیق نشان داد که سالمندان متاهل فشار کمتری را نسبت به زنان بیوه متحمل می شوند.^(۱۳).

همچنین با توجه به این جدول میانگین کیفیت زندگی اصلی و کیفیت زندگی تسهیل کننده و کیفیت زندگی در کل با افزایش سطح تحصیلات روند صعودی دارد. با این وجود تنها در بخش کیفیت زندگی اصلی رابطه معنی داری مشاهده می گردد ($p=0.047$) و در بخش کیفیت زندگی تسهیل کننده و کیفیت زندگی در کل رابطه معنی داری مشاهده نگردید ($p>0.05$). در این رابطه نیز در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی در بعدهای مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، عملکرد اجتماعی، رضایت از زندگی و بعد عزت نفس با متغیر سطح تحصیلات رابطه معنی داری مشاهده گردید. در مطالعه ای که توسط جونکویوآ^(۲۰۰۶) بر روی کیفیت زندگی سالمندان در بزرگی انجام شد بین سطح تحصیلات و کیفیت زندگی هیچ رابطه معنی داری بدبست نیامد ولی در تحقیقی که آهنگری (۱۳۸۶) به روی ۳۰۰ سالمند ۶۰ سال به بالا در فرهنگسرای سالمندان شهر تهران انجام داد به این نتیجه رسید که با افزایش سطح تحصیلات میانگین کیفیت زندگی سالمندان افزایش می یابد ($p<0.05$).^(۱۲)

نتیجه گیری:

یافته های حاصل از این پژوهش بیانگر تاثیر فاکتورهای سن، وضعیت تا هل، وجود بیماریهای مزمن و سطح تحصیلات، میزان درآمد و شغل بر کیفیت زندگی زنان سالمند می باشد. یافته های این تحقیق و یافته های سایر محققین با تحقیقی که توسط سجادی و همکاران (۱۳۸۵) با هدف بررسی کیفیت زندگی زنان سالمند در آسایشگاه خیریه کهریزک (تهران) انجام گرفته است و در این تحقیق نیز از پرسشنامه کیفیت زندگی لیپاد استفاده گردیده بود همخوان نمی باشد. بطوریکه محققین در این تحقیق نشان دادند که ۵۸/۱ درصد سالمندان زن در این مرکز دارای کیفیت زندگی خوب و خیلی خوب می باشند. همچنین بین کیفیت زندگی جامعه مورد مطالعه و هر یک از متغیرهای جمعیت شناختی پرسشنامه (از جمله سن، جنس، میزان درآمد، وضعیت تا هل و سطح تحصیلات) رابطه معنی داری یافت نشد. محققین در این مطالعه مطلوب تر بودن وضعیت کیفیت زندگی سالمندان زن این مرکز را ناشی از مدیریت صحیح و موفق و ارائه خدمات مطلوب در آسایشگاه کهریزک و حتی فضای فیزیکی پاکیزه و زیبای آن مرکز دانستند.(۱۸) بنابراین در یک مقایسه بین این تحقیقات می توان به این نتیجه رسید که با وجود تاثیر متغیرهای زیادی بر کیفیت زندگی زنان سالمند مانند سن، وضعیت تا هل، وجود بیماریهای مزمن، سطح تحصیلات، میزان درآمد و شغل می توان با بکارگیری مدیریت صحیح مراکز نگهداری و کانونهای محل فعالیت زنان سالمند و تدارک برنامه هایی جهت بهبود کیفیت زندگی زنان سالمند از جمله حمایتهای اجتماعی و اقتصادی و فراهم نمودن شرایطی که سالمندان نیازهای عاطفی - روحی و روانی خود را مرتفع سازند گامهای موثری جهت بهبود کیفیت زندگی زنان سالمند برداشت و تاثیرات منفی ناشی از این متغیرها بر کیفیت زندگی زنان سالمند را به حداقل رساند.

تشکر و قدردانی:

از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، مسویین و سالمندان کانون جهاندیدگان و کلیه کسانی که در انجام این مطالعه به ما یاری رسانیدند کمال سپاس را داریم.

سایر یافته های این جدول نشان می دهد با افزایش میزان درآمد میانگین کیفیت زندگی افزایش می یابد. بطوریکه در بررسی ابعاد مختلف کیفیت زندگی در ابعاد عملکرد جسمی، مراقبت از خود، افسردگی و اضطراب، عملکرد اجتماعی، رضایت از زندگی و عزت نفس با متغیر میزان درآمد رابطه معنی دار و مستقیم مشاهده شد. در مطالعه ای که توسط کونسل و همکاران (۲۰۰۷) بر روی ۹۵۱ سالمند ۶۵ سال و بالاتر از قشر کم درآمد جامعه هندستان انجام دادند متذکر شدند که سالمندان از قشر کم درآمد جامعه بدليل وجود مشکلات بالینی مکرری که دارند و عدم دریافت مراقبتهاي استاندارد از کیفیت زندگی پائينی برخوردار می باشند. در انتهای محققین نتیجه گرفتند که مدیریت مراقبت های سالمندی خانه محور می تواند سبب بهبود کیفیت زندگی این گونه سالمندان گردد. (۱۶)

نظر اجمالی به مطالعات انجام شده بیانگر تاثیر فاکتورهای متعدد (سن، وضعیت تا هل، سطح تحصیلات، وجود بیماریهای مزمن و میزان درآمد) بر کیفیت زندگی زنان سالمند می باشد ، لیکن دی لتو (۱۹۹۹) می نویسد بعلت اینکه اکثریت معیارهای تسهیل کننده کیفیت زندگی سالمندان لیپاد تاثیرات کمی را بر روی کیفیت زندگی کل داشتند می توان آنها را در پژوهشهاي بعدی حذف کرد (۱۷) و مجددا تاثیر این متغیرها را با پرسشنامه اصلاح شده کیفیت زندگی سالمندان لیپاد مورد بررسی قرار داد. همچنین در رابطه با محدودیتهای این پژوهش باید یادآور شد شرایط روحی و روانی واحدهای مورد پژوهش در هنگام پاسخ دهی به سوالات پرسشنامه و تاثیر بیماریهای جسمی و روانی تشخیص داده نشده و مسائل اقتصادی و اجتماعی حاکم بر محیط زندگی زنان ممکن است بر نتایج مطالعه تاثیر گذار باشند که کترل دقیق آنها از عهده پژوهشگر خارج بود. عدم وجود تجهیزات کافی در دسترس برای معاینه دقیق نمونه ها از لحاظ وجود بیماریها و جمیع آوری این اطلاعات بر اساس مصاحبه به عمل آمده از زنان سالمند از جمله محدودیت دیگر این پژوهش می باشد. با وجود محدودیتهای ذکر شده، از یافته های این مطالعه می توان به عنوان یک منبع اطلاعاتی جامع در مورد کیفیت زندگی زنان سالمند کانونهای فعالیت سالمندان، مراکز نگهداری سالمندان و هر مکان دیگری که سالمندان برای گذراندن اوقات فراغت خود به آنجا مراجعه می کنند بهره گرفت.

متابع:

- ۱- وزیرنیا طبیه، خانواده و سالم‌مند، مجله علمی - پژوهشی دانشکده پرستاری و مامائی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، پائیز ۱۳۷۸، دوره اول، شماره اول، صفحه ۱۴.
- ۲- رنه استولر، به سوی یک زندگی سالم و عمر طولانی، مجله بهداشت جهان، سال ۱۳۷۵، دوره دهم، شماره دوم، صفحه ۴-۶.
- ۳- بنت اندرولی، پلوم کارپتر، مبانی طب داخلی سیسیل: بیماری‌های اعصاب و طب سالم‌مندان، ترجمه ایکائی هونمن، مفاضی شهرام، چاپ اول، تهران، انتشارات حیان، سال ۱۳۷۶، صفحه ۲۲۳-۲۸۵.
- ۴- بابائی حسین، جلالی امیر، ظهوری حسین؛ بررسی کیفیت زندگی سالم‌مندان زن و مرد مقیم آسایشگاه‌های شهرستان کرمانشاه، مجله علمی پژوهشی دانشگاه پرستاری و مامائی بویه گران، بهار و تابستان ۱۳۸۴، دوره سوم، شماره اول، صفحه: ۲۲.
- ۵- هروی کریمی مجیده، بررسی تاثیر مشاوره با خانواده در پیشگیری از سوء رفتار نسبت به زنان سالم‌مند شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری، دانشگاه تربیت مدرس، سال ۱۳۷۶، صفحه: ۴.
- ۶- Guggenmoos – holzman I, Bloomfield k, Brenner h. Flick u., quality of life assessment in medicine: a historical view of basic science and application, Brenner M.Harrevy, quality of life and health, method and application, Germany, publishers: Blackwell wissenschafts – verlag , January ۱۹۹۵, 1th Ed , pp: ۵۲.
- ۷- Park k, Park b., Evolution of medicine: towards health for all, text book of preventive and social medicine, India, Jabalpur, M/S banarsidas bhanot, ۲۰۰۰, ۱۶th Ed, pp: ۱.
- ۸- Drewnowski A, Evans wj., nutrition, physical activity, and summery of quality of life in older adults, [Gerontol A Biol Sci Med Sci](#), the journal of gerontology, school of public health, university of Washington, ۲۰۰۱ Oct;۵۶ Spec No ۲:۸۹-۹۴.
- ۹- Hass b.k., Clarification and integration of similar quality of life concepts, the journal of nursing scholarship, ۱۹۹۹, Indiana polite, third quarter, volume. ۳۱, issue. ۳, pp: ۲۱۵ – ۲۲۶.
- ۱۰- نوریان خیرالله، بررسی تاثیر روان درمانی گروهی بر کیفیت زندگی بیماران مبتلاه به افسردگی اساسی در بخش‌های روانی بیمارستانهای ابن سينا و حافظ شیراز، پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری شیراز، سال ۱۳۸۲، صفحه ۶-۵.
- ۱۱- [Fallowfield L](#), Quality of quality-of-life data, [Lancet](#), ۱۹۹۶ Aug 17; ۳۴۸(۹۰۲۵):۴۲۱-۲.
- ۱۲- آهنگری مهناز، کمالی محمد، ارجمند حسابی منوچهر؛ کیفیت زندگی در سالم‌مندان عضو کانون های فرهنگ سرای سالم‌مند شهر تهران، مجله سالم‌مندی ایران، فصلنامه تحقیقات سالم‌مندی ایران، بهار ۱۳۸۶، سال دوم، شماره سوم، صفحه: ۱۸۲ – ۱۸۹.
- ۱۳- [Hagedoorn M, Van Yperen NW, Coyne JC, van Jaarsveld CH, Ranchor AV, van Sonderen E, Sanderman R](#), Does marriage protect older people from distress? The role of equity and recency of bereavement, [Psychol Aging](#), ۲۰۰۶ Sep; ۲۱(۳):۶۱۱-۲۰.
- ۱۴- موقری محمد رضا، نیکبخت نصرآبادی علیرضا، بررسی کیفیت ارائه مراقبت های توانبخشی معنوی در سالم‌مندان بستری در بخش‌های روانی بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی تهران، فصلنامه پایش، بهار ۱۳۸۲، سال دوم، شماره دوم، صفحه: ۱۲۱ – ۱۲۶.

۱۵- آلوکرده مصطفی، رمضانی محمدآرش، عریضی فروغ السادات.، بررسی کیفیت زندگی سالمندان شاهین شهر، مجله علمی پژوهشی، زمستان ۱۳۸۵، دوره پنجم، شماره چهارم، صفحه: ۷۰۶-۷۰۳.

۱۶- C Counsell SR, Callahan CM, Clark DO, Buttar AB, Stump TE, Ricketts GD, Geriatric care management for low-income seniors: a randomized controlled trial, JAMA, the journal of American medical association, ۲۰۰۷ Dec ۱۲; ۲۹۸(۲۲):۲۶۲۳-۳۳.

۱۷- De Leo D, Diekstra RF, Lonnqvist J, Trabucchi M, Cleiren MH, Frisoni GB, Dello Buono M, Haltunen A, Zucchetto M, Rozzini R, Grigoletto F, Sampaio-Faria J, leipad and internationally applicable instrument to access quality of life in elderly, behavioral medicine, washington, ۱۹۹۸, volume ۲۴, issue ۱, pp: ۱۷ - ۲۹.

۱۸- سجادی حمیرا، بیگلریان اکبر، کیفیت زندگی سالمندان زن در آسایشگاه خیریه کهریزک، فصلنامه پایش، شماره دوم، سال پنجم، بهار ۱۳۸۵ ، صفحه : ۱۰۵-۱۰۸.

Archive of SID